

КРЮКОВ Борис Іванович (19. 01. 1895, м. Оргіїв Бессарабської губернії, нині Молдова — 06. 03. 1967, Буенос-Айрес) — живописець, графік. Чоловік [О. Гурської-Крюкової](#). Закінчив Київську вищу художню школу (1918; майстерня [Ф. Кричевського](#)). Працював викладачем художньо-промислового технікуму у м. Кам'янець-Подільському (нині Хмельницька обл.); у Києві: 1923 — декоратор оперного театру; 1923-41 — графік, ілюстратор видавництва «Культура», Держвидав, «Книгоспілка», «Слово», «Радянський письменник». Виїхав 1943 до Львова, згодом — до Кракова, від 1944 — в Австрії, від 1948 — в Аргентині. Учасник мистецьких виставок від 1918. Персональні — у Києві, Буенос-Айресі (1949, 1951-52, 1954, 1956, 1959), посмертні — у Нью-Йорку і Монреалі (1969), Мюнхені (1977), Бад-Айблінзі (Німеччина, 1980), Відні (2012). Оформив близько 500 книг, зокрема «Лічилка» І. Лакизи, «Пісня радості» І. Неходи, «Кут падіння» Н. Рибак, «Нові чобітки» П.

Панча, «Комсомольські повісті» Л. Первомайського, «Вісімнадцятилітні» Ю. Смолича, «Водогін» та «Ластівки» О. Іваненко, «Носоріг» М. Вороного, а також деякі твори Т. Шевченка, І. Франка, Ч. Дікенса, О. Пушкіна, Дж. Лондона, Б. Антоненка-Давидовича, Шолом-Алейхема, Л. Первомайського. У Буенос-Айресі співпрацював із видавництвами М. Денисюка і Ю. Середяка, «Atlantida», «Ateneo», «Codex». В Аргентині проілюстрував «Вибрані твори» Е. По (1950), «Божественну комедію» Данте (1952), «Декамерон» Дж. Бокаччо (1953), «Дон Кіхот» М. де Сервантеса (1952-54; премія світового конкурсу видавництва «Codex» у Мадриді, 1964), «Дон Сегундо Сомбра» Р. Гвіральдеса (премія світового конкурсу видавництва «Codex» у Буенос-Айресі, 1965), «Ілля Муромець» (1967) та ін. Створив запрестольну мозаїку у греко-католицькому соборі Буенос-Айреса «Мати Божа з малим Ісусом», ікони, портрети (зокрема «Йосиф Сліпий»; «Автопортрет», 1946; 1962; «Князь Святослав», 1960-і роки), карикатури, шаржі. Уклав книжку карикатур на побутові теми «Сміхоліна (Краплі для доброго гумору з лябораторії Бориса Крюкова)» (Буенос-Айрес, 1966).

Рекомендована література

1. Борис Крюков. Буенос-Айрес, 1970
2. Boris Kriukow. Gedächtnisausstellung. München, 1979
3. Качуровський І. Борис Крюков (1895-1967) та його релігійне мистецтво // Визв. шлях. 1987. № 10
4. Його ж. Борис Крюков очима письменника // КС. 1998. № 1
5. Лосікова Л. Новеліст барв і форми Б. Крюков // ОМ. 2003. № 1.

[М. Василик](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Крюков Борис Іванович / М. Василик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-432>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).